

Василь ШУЛЯК:

«Думаю, новий виборчий закон зніме надмірну заполітизованість рад»

Василь ШУЛЯК по праву вважається старійшиною депутатського корпусу Хмельниччини. З двадцятирічного віку він пройшов усі щаблі депутатської ієрархічної драбини – від представника інтересів територіальної громади у невеличкій сільській раді Теофіпольського району до народного депутата СРСР останнього скликання. Нині Василь Корнійович – один із найактивніших народних обранців Хмельницької обласної ради. Загальний безперервний депутатський стаж Василя Шуляка в радах різного рівня становить тридцять вісім років. Протягом 1996–2000 років Василь Корнійович був представником України, а 2002–2004-го – заступником представника у Конгресі місцевих і регіональних влад Ради Європи. Він – академік Української технологічної академії, заслужений працівник сільського господарства України. Багато років поспіль очолював Теофіпольський, а згодом і Красилівський райони.

– Василю Корнійовичу, що для вас, насамперед, депутатство – покликання чи обов'язок?

– Я все своє життя присвятив тому, щоб у нашому краї людям було краще жити і легше працювати. А втілити цей девіз, коли не маєш публічної вагомості, досить нелегко. Скажімо, свого часу моєю «голубою» мрією було газифікувати Хмельницьку область. Певною мірою реалізував цей задум лише після обрання народним депутатом СРСР. Першими в Україні отримали блакитне паливо усі села моєї рідної Теофіпольщини. Та й іншим районам неабияк удалося в цьому допомогти: розпочали прокладання газопроводів, отримали дозволи на під'єднання блакитного палива тощо. За час депутатської каденції було виконано такий обсяг роботи, який за всі роки незалежності України нікому не вдалося осилити.

А що стосується теперішнього становища – є багато питань, які без мандата депутата обласної ради вирішувати просто неможливо. Не маю на увазі особистих, а ті, що пов'язані із суспільством, економікою, проблемами людей нашого прекрасного краю. Тому для мене депутатство – покликання й обов'язок водночас.

Вважаю, бути народним – це дуже відповідальний і шанований статус. Бо до тебе постійно йдуть люди з наболілими клопотами й проблемами, нерідко сподіваються як на останню інстанцію. Допомогаю, як можу.

Такий уже маю характер – завжди жити по справедливості. Ось і тепер в обласній раді стараюся чесно відстоювати розподіл навіть тих крихт бюджету, які вдається зібрати в складні для обласної економіки часи. Та насамперед велику увагу приділяю наповненню казни.

Мене багато хто недолюблює за тверду й принципову позицію, за те, що прагну чинити по совісті. Завжди виступаю прихильником того, щоб приймали на-

пружений бюджет. Але останнім часом, хоч як за це борюся, дуже складно його затвердити.

– Нині Теофіпольщина в обласній раді представлена, либонь, найбільшою кількістю депутатів. Чи не пов'яжете це зі своєю особистістю, з тим, що вас прагнуть наслідувати?

– Міркував над цим. Очевидно, мій особистий приклад стимулював багатьох теперішніх колег боротися за депутатський мандат. Мовляв, чим я гірший від Шуляка, давай і собі спробую. Вважаю, що це позитив. На початку нинішньої каденції в обласній раді від Теофіпольщини було сім депутатів. Згодом один відмовився від свого мандата, а Василя Кравчука обрари народним депутатом України. Тепер нас залишилося п'ять.

Та, хоч як прикро, на Хмельниччині є райони, котрі не мають жодного свого представника в обласній раді. То й не дивно, що їм набагато важче добитися асигнувань з обласного бюджету на виконання тих чи інших програм, пов'язаних із соціально-економічним розвитком.

– Мабуть, усі депутати від Теофіпольщини захищають інтереси рідного краю так, як ви?

– Не сказав би, що це так. Серед моїх колег є такі, хто жодного разу не подали свого голосу з трибуни обласної ради чи від мікрофона. Можливо, в кулуарах там чимось і займаються. Хоча, якщо судити з діяльності комісій, до яких вони входять чи очолюють, то не сказав би, що проявляють аж надто велику активність.

Я ж виступаю на кожній сесії. Коли виникають якісь сумніви з питань, що виносяться на обговорення, обов'язково маю їх розвіяти, розклавши, як то кажуть, усе по полицках. Тому й вважаю себе досить активним депутатом.

В облраді є ще кілька десятків народних обранців, не байдужих до проблем подільського краю, які на

сесіях завжди вносять конструктивні пропозиції. Але, чого гріха таїти, багато моїх колег просто займають місце в депутатських рядах, використовуючи мандат народного обранця для вирішення особистих питань.

– Наскільки можна порівняти ефективність роботи попереднього й нинішнього скликань?

– Стосовно депутатського корпусу, то хоч би як його розривали політичні чвари та міжпартійні уособиці, я поставив би знак рівності в діяльності попередньої й теперішньої ради. Народні обранці загалом один одного гідні. Серед них є багато таких, що обираються вже кілька разів поспіль. Скажімо, колишній заступник голови обласної ради Василь Осадчий, який завжди представляв інтереси Теофіпольського району, вже п'яту каденцію чесно й сумлінно виконує свій депутатський обов'язок. Якщо порушує на сесії якусь проблему, то

настільки аргументовано, що ніхто йому заперечити не може. Я навіть із нього сам часом беру приклад.

Прикро, що керівництво облради свою роботу буде більше на інтригах, ніж на організації діяльності депутатського корпусу. Мало прислухається до думки депутатів чи комісії. Я постійно борюся й борюся з такими підходами.

– Нинішнє скликання формувалося за списками політичних партій. Як це позначилося на роботі обласної ради?

– Представники деяких політичних сил ні на що більше не здатні, ніж красномовно говорити. Хоча політика висунула нові яскраві особистості, діяльність котрих у раді полярно різниться від позиції тих політичних сил, які вони представляють. Ось, скажімо, представник «УНП – Україна Соборна» Іван Рудик. Це людина тверда у своїх переконаннях, завжди стоїть на захисті інтересів людей. Можливо, він часом і забагато виступає, але говорить по суті, порушує принципи, життєво важливі проблеми. Мені подобається стиль роботи Адама Яхієва з Кам'янця-Подільського, який входить до депутатської фракції БЮТ. Імпонує діловитість депутата Олега Червоноюка, із яким ми належимо до фракції «Народної партії». Він представляє уособлення програмних засад партії і водночас прагматичний у розгляді інших питань. Неабияку симпатію викликає Надія Підскоцька. Вона депутат зі стажем, великий майстер у вирішенні будь-яких соціальних питань. Я її жартома називаю міністром соціального захисту нашої області. Імпонує позиція позафракційного Володимира Кулакова. Цей перелік можна продовжити.

– Що для вас особисто важливіше – захист інтересів політичної сили, яку представляєте, чи інтересів людей?

– Я ніколи не висував політику на перший план, а завжди захищав і захищаю інтереси населення. Є дуже багато проблем у дітей, пенсіонерів, інвалідів, працездатних громадян, які не завжди можуть влаштуватися на роботу й забезпечити собі нормальну старість.

Свого часу, коли ще працював керівником сільськогосподарського підприємства в Новоставцях Теофіпольського району, відкрив будинок для престарілих. Там кожна літня людина мала окрему кімнату, кухню, ванну. Одне слово, домашній комфорт сповна. Ви б бачили, як радісно світилися очі стареньких від тепла й турботи, якими їх оточив персонал будинку престарілих. Згодом, коли очолив Теофіпольський район, прагнув створити аналогічні заклади в кожній сільській раді. Відкритий у Теофіполі соціальний центр для престарілих став одним із перших серед таких закладів в області.

Вирішення соціальних та економічних питань має бути вищим за будь-які політичні інтереси. Таким принципом я керуюся протягом усього життя. Як аграрій постійно відстоюю інтереси селян у бюджетній комісії обласної ради, до складу якої входжу. І дуже прикро, що саме через надмірну заполітизованість окремих депутатів під час розподілу бюджету на село виділяють кошти в останню чергу, так би мовити, за залишковим принципом.

– Очевидно, така ситуація характерна не лише для Хмельницької області. Чи зміниться щось після чергових виборів до місцевих рад, які відбуватимуться не за списками політичних партій, а за змішаною системою?

– Гадаю, що це принесе тільки користь. Адже депутати будуть прив'язані до конкретних округів, нести відповідальність перед виборцями. І водночас

відстоюватимуть інтереси програмних засад політичних партій та блоків, до яких вони входять. Хоча в новому виборчому законі є багато прогалин, що спричинює ущемлення прав і тих, хто боротиметься за депутатський мандат, і виборців, думаю, він частково зніме надмірну заполітизованість, і ради різних рівнів працюватимуть задля людей. Щоб їм жилося заможніше, щоб далі розвивалася інфраструктура, зростала турбота про соціально не захищені верстви населення.

Розмовляв Микола ЗАВЕРУХА.